

KPO Racing Minutes - Plešivecká držka (MTB)

René Jelínek (KPO) vyrazil závodit do terénu, dojel v celku a zážitky si nenechává pro sebe.

Nápad proč jet na tuto akci vyprovokoval Míra Zbuzek upoutávkou na Šlapkovském serveru kde vložil odkaz na MTB "vyjíždku" s názvem Plešivecká držka (s vyjíždkou jak je správně uvedeno v uvozovkách to má společného jen to že se jede ☺)

Zběžně jsem si přečetl na webu něco z lošského ročníku, prohlédl si fotky jezdců, kteří po dojezdu měli podobu Jožina z Bažina a usoudil, že bych to měl zvládnout.

Okruh měřící 17,4 km okolo Plešivce s výjezdem na Čertovu kazatelnu a následně zasloužené sjezdy slibovaly dostatečnou porci zážitků. Pro muže předepsané dva okruhy, pro ženy jeden.

V pátek počasí, že by psa nevyhnal. Kamarád s kterým jsem byl domluvený, že pojedou a vezme i svojí přítelkyni (ať je také zastoupena ženská část) nevolá, tak to zřejmě platí a jede. Říkám si to bude v tomhle počasí teda něco. K večeru volám ještě Míru Zbuzka, jestli jede. V telefonu nezní moc přesvědčivě, ale nakonec přitakává a že prej snad jo.

Ráno je pod mrakem, ale neleje. Kamarád přijíždí snad na vteřinu přesně. Teda tomu říkám spolehlivost.

Jeho přítelkyně naviguje a bez obtíží přijíždíme na místo presentace k hospůdce "U Prejzků" ve vesnici Lhotka. Potkávám

pár známých tvář jako PeBeho z Vin. šlapka a hele i Míra tu je. Mám radost že i oni tu jsou, tak se jdeme zaregistrovat.

Nezbytná kávačka jak je v mém zvyku proběhla už po cestě, tak si po registraci dávám fajnověj katův šleh s rýží, rozprávíme a pak se jdeme připravit.

Na startu nás je celkem slušnej balíček a kluci mě tlačí do první brázd. To bude teda něco říkám si když vidím kolem sebe samé našlapance co jsou opálení jako by byl snad už srpen. Organizátoři nás krátce seznamují s tratí a s úseky, které jsou nebezpečné. Těž nás upozorňují na místa kde jsou louže jako jezera, které vytvořil ten vydatný páteční liják.

Je odstartováno! Jede se k lesu jak jinak než na plný kule. Srdeční tep dosahuje maxima, ale bohužel výkon tomu moc neodpovídá, tak mě za chvíli řízne Míra (díky za povzbuzení) a taky PeBe. To snad není možný říkám si a dupu co to dá. Jedeme po lesní cestě kde je občas lochna plná bahna a vody. Vidím PeBeho jak jednou takovou lochnou projíždí, ale zřejmě škrtá o bahno ve vyjeté koleji a už si dává bahenní koupel (PeBe promiň vím, že to odneslo tvé koleno, tak ať se Ti to rychle zahojí).

Propadám se balíkem až se chytám za jezdce co jede jako by v tom terénu jel po kolejkách. Ideálně volí stopu a ve sjezdu jede jako raketa. Občas si neodpustí nějakou parádičku ve skoku. Ten teda válí, říkám si. Držím se ho a odbočujeme do lesa, kde

začíná stoupák uprostřed borůvčí. Dávám si lehké převody a kroutím nohy. Chce to jet v sedě, protože jakmile se postavím, tak zadek podkluzuje a nemusel bych se už rozjet a tlačit bych to teda nechtěl. Hypnotizují horizont, na kterém vidím dojíždět Míru. Toho už nemám šanci sjet.

Přejel jsem horizont a pokračuji po určené trase na vrchol Plešivce. Kopec nepolevuje a dokonce přichází místo, kde musím tlačít. Kameny jak dětské hlavy, ale tady tlačí asi většina. Pak už jen mírný kopec a je tu Čertova kazatelna. Na kochání není čas tak řadím těžší převody a kromp to z kopce dolů. Teď si odpočinu mě napadá, ale tato myšlenka mě rychle opouští. Nohy tlačím do pedálů a snažím se odlehčovat předku abych mohl podle potřeby kolo vodit ideální stopou. Jako bezhlavej rytíř to valím z kopce a nevšimnu si v tom sjezdovém opojení odbočit do lesa kam se trať stáčí a tento fakt si uvědomuji až podle řídnoucích stop bikových pláštů na cestě kterou se ubírám. Přijedu na odbočku, kde mě přihlízející pán s chlapcem upozorní, že tudy ne a že musím směrem přes kamenné moře. Tam už jsem byl říkám mu. Hergot, tak Já to minul. Vracím se a vyšlapávám si kopec, který jsem si v euforii sjel. To je pech říkám si. Už začínám pochybovat, že je to taková dálka a že jsem to přejel. No a opravdu přijíždím na odbočku kde vidím ostatní jezdce točit do lesa. Snažím se nahnat ztracený čas, tak se snažím jet co to jde a nehodit DRŽKU.

Projíždím kolem lidí v cíli a už teď jsem prošitý a to mám před sebou ještě jedno kolo. Někdo mi hlásí pořadí, ale to ani nevnímám a snažím se udržovat tempo. Docvaknu si někoho před sebou. Jejída to je kamarád Petr co jsem s ním přijel. Povzbuzuji ho, ale bohužel se mě nechytá a jedu zase sám. Přichází sjezdík kde proti mě jede nějaký klučina. Otáčí to a na můj dotaz jestli bloudil přitakává, že jo. Říkám mu Já taky to máš jedno. Pokračujeme společně a vjíždíme do lesa (již zmiňované borůvčí) tam mu kloužou pláště a tak mu ujíždím. Pak si mě zase docvakne a sjíždíme ještě někoho před náma právě před tím polem s kameny. Vyjíždíme na Kazatelnu kde jsem upozorněn, že cesta je přímo po skále. Ihned se napojuji a pokračujeme společně ve sjezdech. Snažím se držet si odstup pro případ pádu, ale vždycky se přiblížím moc blízko a tak ve vhodném okamžiku předjíždím. Ruce už mám vyláčené, tak se snažím kolo co nejvíc odlehčovat a díry skákat. Teď už vím, že jsem skoro na konci, tak ještě ve sjezdu přišlapuji a vjíždím do cíle. A mám to za sebou bez DRŽKY ☺

O mém výsledku nemá cenu psát, ale čas vítěze Tomáše Vitvara 1:43:42 je neskutečnej. Z žen nejlépe zajela Markéta Lorenzová s časem 1:08:40 Za mě tímto gratulace vítězům.

Na závěr bych chtěl pochválit organizaci, která byla perfektní a rozhodně si tuto závodně společenskou akci nenechám ujít ani příští rok – TO UŽ SNAD NEBUDU BLOUDIT 8-)

A CO VY ???

René (KPO)

foto: http://teepeex.rajce.idnes.cz/plesivecka_drzka/#album

